

Metalli 77

HELSINGIN METALLI- JA KONEPAJATYÖVÄEN AMMATTIOSASTO R.Y. 77:N JÄSENLEHTI 2/2013

Tässä lehdessä mm.

**Koululakkoilijasta Metallin
koulutuspäälliköksi**

sivu 2

**Retkeilypäivä Tervakosken
Puuhamassa**

sivu 5

Purkkitehtaan kuulumiset

sivu 4

Seiskaseiska YLEn studioilla

sivu 7

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Mustien viikkojen syksy

V viime kesä ja kuluva syksy ovat olleet todella alamaikä teollisuustyölle Suomessa. Kaikki oikeastaan alkoi jo viime vuoden marraskuussa, jolloin hallitus päätti olla antamatta tukea Turun STX:n telakalle risteilijöiden rakentamista varten. STX:n Rauman telakka oli "tulilinjalla" sen jälkeen ja lopputuloksena on, että telakka ajetaan alas, eli ainakin isompien laivojen valmistus loppuu kokonaan Raumalla. Pääministeri Katainen on sanonut, että laivanrakennusosaamisen pitää säilyä Suomessa, miten kähän se säilyy, kun kohta ei ole telakoita, joissa laivoja voisi rakentaa?

Metso lopetti kokonaan tuotannon Järvenpään tehtaalla. ABB lopetti Vaasan pienkojeyksikön. Niin metallin, kuin kaikilta muiltakin teollisuuden aloilta, työpaikkoja on lähtenyt tuhansia, kun vielä lasketaan alihankkijoidenkin irtisanomiset, voidaan puhua kymmenestä tuhannesta.

Syyskuussa metallin työpaikoilla oli käynnissä yli 2000 yt-neuvottelua työvoiman vähentämiseksi. Se tarkoittaa vielä tuhansia työttömiä lisää.

Metso, Stora Enso, Nokia, Konecranes, Telia Sonera, Finnair, Itella, UPM.... kaikki nämä yhtiöt ovat irtisanoneet satoja työntekijöitä ja/tai lopettaneet yksiköitä Suomessa. Edellä luetellut firmat ovat myös Pörssi-yhtiöitä, joista osassa omistajana on Suomen valtio.

Suomen hallitus käyttää vaan "keppiä", vaikka pitäisi tehdä ihan jotain muuta.

Pitäisi olla edistämässä tuotekehitystä osa-alueilla, joissa olemme edelleen maailman huippuja, energia-tuotanto, puunjalostus, erikoislaivat, risteilijät, sekä elektroniikka, mutta ei mitään satasen puhelimia, vaan sähköautoja ja vaikka fuusioenergiaan liittyviä komponentteja. Meiltä löytyy kyllä innovaatiota ja ihmisiä, jotka toteuttavat huikaimmatkin ideat!

Hallitus puhuu työpaikkojen lisäämisestä ja nuorten työllistämisestä. Toisaalta työelämässä pitäisi jaksaa pidempään ja siirtyä eläkkeelle myöhemmin. Millä ihmisen logiikalla tämä yhtälö toimii? ENSIN PITÄÄ OLLA NIITÄ TYÖPAIKKOJA JA TYÖTÄ JOTA TEHDÄ!!

Nyt ministerit ovat keksineet, että laitetaan työttömät vastikkeelliseen työhön, eli pari tuntia päivässä töitä, niin sitten saat palkaksi työttömyyskorvausta/toimeentulotukea. Näin saamme työttömyystilastot siivottua ja ihmiset töihin, vai saadaanko sittenkään?

Entäpä jos siinä käykin niin, että osa-aikaiset työntekijät "vapautetaan työstä", koska työttömät hoitavat heidän työnsä? Tuloksena onkin lisää työttömiä ja valtion sosiaalimenot kasvavat entisestään. Onkohan tuotakaan "työllistämistä" mietitty ihan loppuun asti? Nykyisellä hallituksella on ollut tapana tehdä päätöksiä, joiden lopputulosta ja vaikutuksia ei ole ajateltu ollenkaan.

Toivotaan että taloustilanne Euroopassa ja koko maailmassa paranee ja vaikutukset näkyisivät sitten meilläkin. Jonkinlaista valoa on näkyvissä, mutta perinteinen metalliteollisuus, siinä laajuudessa, mitä se joskus oli, ei enää koskaan palaa.

Tämä oli taas tällainen vuodatus, jospa tämä lama kuitenkin saadaan jollain konstilla "selätetyksi" ja kaikilla olisi töitä ja hallituksella hyvä tahto:)

Kaunista syksyä ja lumista talvea kaikille kaikesta huolimatta! "Eteenpäin sano mummo lumessa"

Taina Karrikka
puheenjohtaja

Pirkko Bremer 2.6.1946 - 21.2.2013

Tämän vuoden ensimmäinen lehtemme oli jo ehtinyt painoon, kun saimme suruviestin Pirkon poismenosta. Hän oli jo pitkään potunut epämääräisiä vatsakipuja ja vuoden 2012 kesällä sitten selvisi kipujen syy, pahanlaatuinen kasvain. Otimme tiedon järkyttyneenä vastaan, Pirkko otti asian tynesti, niinkuin yleensä.

Pirkko Bremer oli yksi aktiiveimmista ammattiosastomme jäsenistä. Hän toimi viimeisessä työpaikassaan Elarissa (myöh. Schneider Electric) työsuojeluvaltuutettuna. Lisäksi hän oli osaston toimikunnan jäsen ja opintosihteeri ja viimeksi hän toimi osastomme taloudenhoitajana. Pirkko oli erittäin kiinnostunut kansainvälisestä solidaarisuus toiminnasta. Hän oli kahteen otteeseen SASK:in kuukauden mittaisella solidaarisuustalkoo matkalla, viimeksi 2005 Ghanassa, josta Pirkko kirjoitti mielenkiintoisen jutunkin lehteemme. Toinen Pirkkoa lähellä ollut harrastus oli palstaviljely, luomuviljelyä tottakai! Kasvimaan tapahtumista vaihdettiin aina kuulumisia.

Pirkko ei paljoa puhunut yksityiselämästään, vaikka ammattiyhdistysasioissa hän otti kiivaastikin kantaa asioihin. Siksi monille oli yllätys, kun pappi siunaustilaisuudessa kertoi, että Pirkko oli jäänyt orvoksi vain 2-vuotiaana.

Pirkkoa jäi kaipaamaan lukuisten ystävien lisäksi Marika tytär perheineen.

Taina Karrikka

MITÄ KUULUU OSASTON VETERAANILLE

Kristiina Myllymäki palveli lähes 40 vuoden aikana tuhansia Metalliliittolaisia koulutusasioissa.

Koululakkoilijasta Metallin koulutuspäälliköksi

Metalliliitossa on aina oivallettu koulutuksen merkitys niin järjestötoimintaan kuin edunvalvontaan. Koko ay-kenttään peilaten liitto on myös onnistunut tässä tehtävässään kohtuullisen hyvin. Osastomme eläkeläisjäsen Kristiina Myllymäki työskenteli liitossa näiden asioiden parissa 38 vuotta.

Kristiina syntyi Helsingissä 1952, josta Somerniemien ja Äänekosken kautta kulki Mänttään. Mänttä oli voimakas teollisuuspaikkakunta, jossa työväenliikkeellä oli merkittävät poliittiset asemat. Myllymäkien suku

oli vahvasti Sos. Dem. taustaista ja oli toiminut puolueen lisäksi muun muassa ammattiyhdistys-, osuuskauppa- ja työväenurheiluliikkeessä. Kristiinan isä toimi ensin Mäntän kauppalansihteerinä ja myöhemmin kaupunginjohtajana, Keijo Liinamaan jälkeen.

Koululaislakkoilusta stalinismin torjuntaan

Kristiina kävi kansa- ja keskikoulun Mäntässä. Lukion hän halusi suorittaa Ähtärissä. Yhteiskunnallinen orientoituminen osoitti ensi merkkejään, kun koululaiset komennettiin talkoisiin raivamaan metsää, jotta paikkakunnan porhoille saataisiin bisneksiä varten pienkoneiden lentokenttä. Kristiina muutaman muun kanssa kieltäytyi tal-

jatkuu sivulla 3...

Syksyn neuvottelukierros – ideologiat vastakkain

Tällä hetkellä työmarkkinoilla on menossa paljon suurempi peli kuin perinteinen työmarkkinakierros. Viimekertaisen niin sanotun raaamisopimuksen jälkeen Elinkeinoelämän keskusliitossa vaihtuivat niin silloinen toimitusjohtaja kuin varatoimitusjohtajakin. Tämän jälkeen äänenpainot julkisuudessa ovat Ek:n suunnasta koventuneet selvästi. Uusi toimitusjohtaja oppi harvinaisen nopeasti toistamaan Teknologiateollisuudesta tuttua hokemaa: "Asiat osataan parhaiten hoitaa paikallisesti" Tätä tietä on kuljettu työnantajaliiton linnakkeessa entistä määrätietoisemmin.

Merkillepantavaa tämän syksyn neuvottelukierroksella on ollut työnantajien avoimesti julkisuuteen tuomat tavoitteet palkansaajien ja ammattiyhdistysliikkeen aseman heikentämiseksi. Aiempien vuosien neuvottelukierrosten alla julkisuuteen on tullut työnantajapuolelta lähinnä uutisia siitä miten heikosti yrityksillä menee ja ettei palkankorotuksiin ole juurikaan varaa. Nyt tämä ei ole työnantajille riittänyt. Suomi sijoittuu vuosi toisensa jälkeen kärkipäähän maailman kilpailukyvisimpien maiden joukossa. Siitä huolimatta työnantajilta tulee jatkuvasti viestiä siitä, ettemme ole riittävän kilpailukyvisiä keskeisiin kilpailijamaihimme verrattuna.

Työnantajat ovat julkisuudessa esittäneet muun muassa: vuosittaisen työajan pidentämistä, palkankorotusten sopimista yritystasolla, lakko-oikeuden rajoittamista ja kriisilausekkeita joilla voitaisiin alenuttaa palkkoja työpaikoilla. Nämä ovat vain jäävuoren huippu siitä, mitä tavoitteita heillä on toimialakohtaisissa neuvottelupöydissä.

Työnantajajärjestöt hyökkäävät nyt kaikilla rintamilla yhä voimakkaammin perinteistä työehtosopimusjärjestelmää vastaan. Yleissitovasta työehtosopimuksesta halutaan painopiste viedä työpaikkatason sopimukseen. Murentaa luottamusjärjestelmää ja heikentää työntekijöiden minimiturvaa, tavoitteena on loppupelissä sopia lähes kaikki asiat työpaikoilla, viimekädessä työnantajan ja työntekijän välillä.

Työehtosopimus on asia jota pidetään usein lähes kirkkoon tai vaikkapa eduskuntaan verrattavana instituutiona. Työehtosopimusta ja sen työntekijöille tuomaa työehtojen vähimmäisturvaa pidetään itsestäänselvyytenä. Täyty muistaa, että aina kun aloitamme sopimusneuvottelut, niin tilanne on käytännössä se, että pöytä on tyhjä. Meillä ei ole olemassa työehtosopimusta, ennen kuin meillä on neuvottelutulos ja viimeinenkin avoinna oleva asia sovittu.

Metalliliiton ja Teknologiateollisuuden välillä noudatetaan niin sanottua jatkuvan neuvottelun periaatetta. Tämä tarkoittaa, että meillä on työehtosopimuksen voimassaoloaikana liittojen välisiä työ-

ryhmiä kuten esimerkiksi työaikoihin ja palkkamääräyksiin liittyen. Näissä työryhmissä valmistellaan sopimuskauden aikana asioita, joilla pyritään kehittämään alan sopimusmääräyksiä. Vaikka käymme jatkuvaa neuvottelua työnantajaliiton kanssa koko sopimuskauden, niin silti ammattiosastojen asettamien tavoitteiden jälkeen neuvottelemme kymmeniä, jopa satoja tunteja ennen kuin meillä on neuvottelutulos. Julkisuudessa saatetaan näyttää uutispätkää neuvotteluiden aloituksesta ja neuvottelutuloksen käsittelemisestä, mutta se on vain osa prosessia. Työryhmät eri kokoonpanoilla käyvät neuvotteluja päivät ja illat toisensa jälkeen, usein viikonloput mukaan lukien. Neuvottelukulttuuri on tosin vuosien aikana edistynyt siinä suhteessa, että öisin ei kuitenkaan neuvotella.

Työehtosopimus on olemassa heikommissa asemassa olevan turvaksi. Työehtosopimus on juuri se työntekijöitä yhdistävä elementti, se on kuin liima joka kerää ihmiset työpaikoilla yhteen. Yksi kehuu, toinen kritisoi ja kolmas ei kommentoi. Tiukan paikan edessä sitä ollaan valmiit puolustamaan yhdessä rintamassa. Työehtosopimus ja työehtojen vähimmäisehdot, kuten minimipalkka ovat asioita joita joudumme puolustamaan yhä useammin ja entistä voimakkaammin.

Ammattiyhdistysliikkeen pitää lunastaa paikansa päivittäin, niin jäsentensä edessä kuin yhteiskunnallisen asemansa säilyttämisen puolesta. Tämä vaatii ennen kaikkea korkeaa järjestäytymistä. Korkea järjestäytyminen antaa meille sen puheoikeuden jolla puolustamme jäsentemme asemaa, ja se myös takaa sen, että työnantajat kuuntelevat ja ottavat viestimme vakavasti. Vain sitä kautta pysymme säilyttämään yleissitovat työehtosopimukset ja takaamaan jäsenistöllemme työehtosopimusten tuoman sopimusturvan.

Jyrki Virtanen

Metalliliiton neuvottelupäällikkö

...jatkoa sivulta 2

koista ja vaati, että koulu antaa normaalia oppivelvollisuuteen liittyvää opetusta eikä metsänraivausta. Lakkoilu onnistui ja halukkaat saivat opetuksen "pienryhmänä"

Ähtärissä törmättiin ensi kerran myös puoluepolitiikkaan. Stalinistit olivat vallassa teiniliitossa. Tämän ajattelun vastapainoksi Kristiina oli mukana perustamassa SDP:n nuorisjärjestön SNK:n alaisen nuorisosaaston.

Opiskelu jatkui 1973 Kauniaisissa Työväen Akatemian vuosikursilla. Saman kurssin oli aiemmin käynyt hänen isänsä ja myöhemmin tyttärensä.

Metalli kutsuu

Helsinkiin muutto tapahtui 1974 ja samalla työnantajaksi tuli koko loppu elämäksi Metallityöväen liitto. Ensimmäinen toimipiste oli jäsenrekisterissä, sen jälkeen järjestöosaston teknisenä sihteerinä, josta Tuulikki Kannisto värväsi hänet koulutusosastolle. Kristiina muistelee kaiholla, silloin alkanutta ja koko loppu-uran jatkunutta, yhteyttään Murikka opistoon. - Murikan ensimmäisen rehtorin Jukka Gustafssonin kanssa oli yhteinen työhuone ja työskentely Murikan rakentamiseksi niin intensiivistä, että aina sai jännittää kerkeääkö Jukka töiltään kotimatalle Tampereen junaan.-

Unohtuivatko Halosen neuvot

Metallissa oli perinteenä, että tekninen henkilökun-

ta kuului Liikelittoon. Näin myös tekniset sihteerit. Tätä kautta syntyi tuttavuus myös Tarja Haloseen. Kristiina haki pohjoismaiselle, työväenliikepainotteiselle, kolmen kuukauden kurssille Manchester koulun Englantiin. SAK:n lakimies Tarja Halonen oli aiemmin käynyt saman koulun ja neuvoi Kristiinaa unohtamaan seurustelun muiden suomalaisten kanssa ja panostavan kansainväliseen kanssakäymiseen. Mutta mitenkä kävikään? Jo ensimmäisenä iltana tuli esittäytymään nuorimies Pentti Peltoniemi, josta sittemmin tuli aviopuoliso.

Kristiinan mielestä Tarjan neuvot eivät kuitenkaan kokonaan unohtuneet. - Silloin oli vielä brittien taisteleva ay-liike voimissaan. Saatiin paljon tietoa, syntyi kansainvälistä verkostoitumista, yhteyksiä ja suhteita, jotka vieläkin ovat olemassa.-

Murikka ja koulutus elämän tehtävänä

Tehtävien muuttumisen myötä myös ammattiliitto vaihtui Liikelitosta Metalliksi.

Tämä tapahtui 1982, tuolloin minusta tuli seiska-seiskalainen, kertoo Kristiina ylpeänä. Vuonna 92 siirryin järjestöosastolle järjestötoiminnan suunnittelijaksi ja koulutuspäälliköksi minut nimitettiin 2005.

Murikan johtokunnassa olin vuodesta 1992 ja 2005 alkaen johtokunnan ja säätiön hallituksen puheenjohtajana. Viime vuosikymmenet ovat olleet ay-opistoille raskaita. Monia on jouduttu lopettamaan - Myös Metallin osalta kamppailu taloudellisen tehokkuuden puolesta, Murikan säilymiseksi, on ollut tiukkaa, olemme kuitenkin niitä harvoja selviytyjiä, toteaa Kristiina tyytyväisenä.

Naisten aktivointia vaaleissa

Kristiina muistelee ilolla yhteistyötä seiskaseikalaisten naisten kanssa useampienkin liittokokousvaalien äänestysaktiivisuuden nostamiseksi. Organisoitiin naisten toimintaa, järjestettiin omia tilaisuuksia, tehtiin yhteisiä mainoksia ja kortteja. Erityisesti hän kiittelee Raija Reimania hyvänä "työparina"

Kristiina myöntää aina olleensa myös puoluepoliittisesti sitoutunut henkilö. Metallin Sos. Dem. yhdistyksen sihteerinä hän toimi 1975 alkaen viisitoista vuotta.

Myös yhdistyksen 70 vuotis historiikin toinen osa 1969-89 on hänen kirjoittamansa.

Koulutustoiminnan organisoija on myös itse ollut aktiivinen opiskelija. Työn ohella valmistui Helsingin yliopiston Valtiotieteellisessä tiedekunnassa pro gradu -työ Metallin vaalien 2000 äänestyskäyttäytymisestä. Hatunnoston arvoinen teko.

Mitä sitten nyt kuuluu osastomme veteraani Myllymäelle? - Olen edelleen naimisissa sen saman Pentin, nykyisen toimittajan ja tietokirjailijan kanssa. Tytär on valtiotieteiden tohtorikoulutettava Tampereen yliopistossa, joten ei omena ole kauaksi puusta pudonnut. Nyt eläkeläisenä itse opiskelen italiaa, soittelen pianoa, luen laajalti kirjallisuutta ja tietysti seuraan aktiivisesti yhteiskunnallista keskustelua.- Toteaa uraansa ja elämänsä tyytyväinen veteraanimme Kristiina.

Haastattelu
Arno Stam

KOLUMNI

Ei pylly edellä puuhun

Suomalainen yhteiskunnallinen keskustelu on parin viime vuoden ajan kulminoitunut vahvasti talouteen. Laajaa huomiota on saanut julkisen velan kasvu ja kestävyysvaje. Ajoittain tuntuu, että tilannetta ylidramatisoidaan poliittisten tarkeitusperien saavuttamiseksi.

Julkisen velan taso lähestyy kylläkin 60 % bruttokansantuotteesta, jonka EU on määrittänyt talouskuri rajaksi. Ei kuitenkaan ole pelkoa, että unioni alkaisi rangaistustoimenpiteisiin, koska Suomen lisäksi euromaista rajan alapuolella ovat vain Luxemburg ja Viro. Euromaiden keskiarvo on yli 92 %. Maailmanlaajuisesti katsoen, ei köyhänä maana pidetyssä, Japanissa velka on jopa kaksinkertainen kansantuotteeseen nähden.

Ensivuodelle Suomeen ennustetaan lievää talouskasvua, mutta vielä huononevia työllisyys näkymiä. Pahimmat synkistelijät kuitenkin väittävät maan olevan historiansa huonommassa jamassa, vaikka työttömyysprosentti on vain puolet 90-luvun laman aikaisesta.

Toinen mieltä kiihoittanut keskustelunaihe on ns. kestävyysvaje. Tulevaisuuden työssä olevien määrä ei riitä yllä pitämään hyvinvointia eikä eläkkeen maksajia ole riittävästi. Siispä eläköitymisikää on nostettava. Tavoite on hyväksyttävä, mutta suomalaista kansanviisautta mukailta, puuhun ei pidä nousta pylly edellä.

Normaalille työeläkkeelle lähdetään nyt 63,4 vuotiaana. Työkyvyttömyyseläkkeelle keskimäärin 52 vuotiaana, kaikista eläkkeelle siirtävistä he ovat 43 %. Panostusta tarvitaan siis työkyvyn ylläpitoon. Arvostetun englantilaisen tutkimuslaitoksen mukaan jokainen työhyvinvointiin sijoitettu punta maksoi itsensä yhdeksänkertaisesti takaisin. Ja onhan työeläkevakuuttaja Ilmarisen talous ja eläkepoliti-

kasta vastaava johtaja **Jaakko Kiander** todennut 2005 eläkeratkaisun myötä eläkepommien purun jo onnistuneen.

Miksi sitten keskustelu kuohuu niin kiihkeänä? Kiistatta maassa on pyrkimystä politiikan suunnan muuttamisesta yksilökeskeisempään suuntaan, pois hyvinvointivaltion helmasta. Pääministeri **Katainen** linjasi, puolueensa kesäkokouksessa, yksilökeskeisyyden kasvavan Suomessa. - Muutos antaa mahdollisuuden luovuuden puhkeamisesta kukkaan. Tuloksena on se, että perinteistä konsensus Suomea ei vanhassa merkityksessä enää ole - totesi Katainen.

Mitä isot edellä sitä pienemmät perässä. Kokoomusta lähellä oleva ajatushautomo Libera totesi työehtosopimusten yleissitovuuden loukkaavan

yksilön sopimusvapautta. Yleissitovuudesta luopumista vaativat myös kokoomusnuoret.

Kokoomuksen eduskuntaryhmän puheenjohtaja **Petteri Orpo** vaatii pienyritysten osalta Yt-lain soveltamisesta luopumista. Entisen ministerin **Jussi Järventauksen** johtama pk-yritysten Suomen yrittäjät vaatii työntekijöiden lomarahosta ja pekkaspäivistä luopumista. Entinen Nokiajohtaja, perusporvari ja populistinen **Kalle Isokallio** esitti Tv:n Jälkiviisaissa, ehkä vähän kieli poskessa, vuosilomien lyhentämistä ” kun silloin vain juopotellaan? Jos oli huumoria niin mautonta.

Uusliberaalinen ajatusmaailma sai kruununsa, kun kokoomusnuorten tuore puheenjohtaja heiluteli kuvissa kahta revolveria. Hän vertasi blogissaan suomalaista ay-liikettä rikollisjärjestö mafiaan. Järjestönsä ohjelmaa esitellessään hän vaatii, että vapaat markkinavoimat saavat pitää huolen niin maan taloudesta kuin yksityisen kansalaisen hyvinvoinnista. Vaateisiin kuului myös tasaveron, työttömyyspäiväraha leikkaus ja ensimmäisen sairauspäivän palkattomaksi muuttaminen. Huipennuksena esityksessä oli hyvin epäeettinen vaade lain poistamiseksi kiihoituksesta kansanryhmää kohtaa. Tästä kansa kohahti, valittavasti muut kohdat jäivät vähemmälle huomiolle.

On lähes lainalaisuus, että taloudellisesti ankeat ajat tuovat tullessaan uusliberaalista talousajattelua, itsekkyyden nousua, suvaitsemattomuutta ja oikeistolaisuuden kasvua. Tälle täytyy olla vastavoima niin poliittisella puolella kuin ay-liikkeessä.

On puolustettava hyvinvointivaltiota, ettei jäätäisi pelkän hyväntekeväisyyden varaan.

Arno Stam

Purkkitehtaan kuulumiset

Kesä meni taas kerran ja talvi tekee tuloaan. Se tietää crownille taas hiljaisempaa aikaa, niin kuin aina ennenkin. Töiden loppumisesta ei kuitenkaan ole pelkoa. Päinvastoin ne taitavat lisääntyä lähitulevaisuudessa. Siinä mielessä asiat ovat paremmalla tolalla kuin pitkään aikaan. Töiden lisääntyminen on näinä aikoina harvinaista herkkua.

Tänä vuonna on taas aika valita työsuojeluvalluutetut – ja asiamiehet kaudelle 2014 – 2015. Ehdokasasettelukokous päätettiin pitää 4.11.2013 klo: 15.40. Kokouksesta tiedotetaan ilmoitustauluilla. Jos työsuojelutyö kiinnostaa, kannattaa tulla koko – ukseen asettamaan ehdokkaita, tai asettamaan itse ehdolle. Työsuojelu on tärkeä ja olennainen osa edunvalvontaa. Crownilla on ollut aktiivista työsuojeluväkeä. Jos työsuojelussa puutteita onkin, niin ne eivät ainakaan työntekijöiden edustajista ole kiinni olleet.

Työehtosopimuskin on taas vaihteeksi katkolla. Se päättyy 31.10. -13. Keskus – järjestöt sopivat ns. kasvu – ja työllisyys sopimuksesta. Sopimuksessa sovittu 20 euron sopimuskorotus on herättänyt paitsi suuttumusta, myös epäuskoa. ” Onks tää vitsi? ” on aika yleinen kysymys kun ”korotuksen” ottaa puheeksi. Valitettavasti kyse ei ole vitseistä eikä edes huonosta pilasta, vaan sovittu asiasta joka mahdollisesti toteutuu 1.3.2014. Huomiota on herättänyt se, ettei nyt puhuta palkan koro-

tuksesta, vaan sopimuskorotuksesta. Sopimuksessa on erikseen määritelty mitä se tarkoittaa. ”Sopimuskorotuksella tarkoitetaan palkantarkistuksia sekä kustannusvaikutteisia työehtojen muutoksia.” Tuon voisi tulkita vaikka niin, että jos työehtoihin tulee muutos joka maksaa työnantajalle esim. 5 euroa niin palkantarkistus olisikin vain 15 euroa kuukaudessa. Vielä ei tiedetä miten tuo 20 jaetaan: Kuten keskusjärjestöt selvityksessään 18.9 ohjeistavat: ”20 e yleiskorotus maksetaan kaikille, ellei alakohtaisesti muuta sovita.” Eli alakohtaisesti voidaan sopia, etteivät kaikki saakaan kahtakymppiä! – Työmarkkinakeskusjärjestöjen sopimassa paperissa on sellaisia kohtia joita ainakaan allekirjoittanut ei voisi hyväksyä. Esim. arkipyhien siirto lauantaiksi, neuvottelujärjestelmän uudistaminen jolla ilmeisesti työnantajien aloitteesta haetaan lakosta työläisille aiheutuvien sanktioiden kiristämistä. Nämä jäävät työryhmien ratkaistaviksi ja toteutuvat joskus tulevaisuudessa. Eikö sopimuksessa ole mitään hyvää? – Toki. Työttömyyspäivärahan omavastuu-aikaa lyhennetään seitsemästä päivästä viiteen päivään. uudistus tulee voimaan 1.1.2014. Toivottavasti kukaan ei joudu tuota karenssin lyhenemisen onnea kokemaan vaan saa pitää työnsä.

Crownin työhuonekuntapiti 3.10.2013 kokouksen jossa käsiteltiin mm. työllisyys ja kasvusopimusta ja TES neuvotteluita. Kokous päätti antaa julkilau-

suman meneillään olevasta neuvottelukierroksesta otsikolla: Metallityöväen Liiton pidettävä kiinni tavoitteistaan.

Kokous oli sääntömääräinen. Se on järjestettävä aina ennen ammattiosas-

ton syyskokousta, että työhuonekunta voi päättää omista esityksistä osastolle. Pari esitystä teimmekin ja tulemme ne syyskokoukselle esittämään. Käsitelimme myös työnantajan esityksen tuotantolisästä luopumiseksi ja palkanmaksusta kerran kuu – kaudessa. Suoritimme koeäänestyksen siitä haluammeko palkan maksettavaksi kerran kuukaudessa. Kokouksessa oli paikalla 25 henkeä. - Yksikään käsi ei noussut, joten se siitä. Tuntipalkkaan siirtyminen sen sijaan sai kannatusta, eräin edellytyksin tosin. Asia on nimittäin niin, että jos nyt siirrymme tuntipalkalle joka lasketaan palkan kiinteän osan ja viimeisen vuoden tuotantolisän keskiarvosta, niin uudet taloon tulevat työntekijät ovat heti kättelyssä meitä vanhoja euron jäljessä. Tästä syystä kokous antoi pääluottamusmiehelle ohjeet ja luvan neuvotella asiasta, mutta ei lupaa päättää siitä yksin. – Se oli allekirjoittaneen mielestä hyvä päätös. Jää nähtäväksi miten juttu etenee: Jatkamme tuotantopalkalla ja kaksi kertaa kuussa maksettavalla palkalla, vai tuleeko työnantajalta jokin uusi esitys.

Elämme mielenkiintoisia aikoja niin työpaikan kuin koko alaa koskevien työehtojen osalta. Lähiviikot näyttävät mitä tuleman pitää.

Sitä odotellessa toivotan hyvää syksyä kaikille.

Markku Nieminen

Pääluottamusmies Crown Pakkaus Oy

Retkeilypäivä Tervakosken Puuhamaassa 8.6.2013

Tapana on ollut, että perinteistä retkeilypäivää vietetään lapsiperheille sopivassa paikassa, vaikka kylähän lapsettomat aikuisetkin ovat viihtyneet Heureka tai huvipuistoissa aiempina vuosina.

Tänä vuonna Puuhamaassa lapset olivat pääosassa.

Metallin retkeilypäivä vietettiin tänä kesänä poikkeuksellisesti jo kesäkuussa. Yleensä päivä on ollut elokuun lopulla, mutta nyt päätettiin kokeilla tätä. Päivä onnistui mainiosti ja sää suosi osallistujia, joita oli meidän ammattiosastostammekin. Kaikkiaan päivään osallistui 1131 metallin jäsentä perheineen Helsinki-Uusimaan alueelta. Yhteiskuljetuksiakin oli Puuhamaahan järjestetty, ainakin Helsingin seuturyhmän ammattiosastojen tuella. Oma ammattiosastomme maksoi myös osallistumismaksun kaikilta osastomme jäseniltä perheineen. Metallin jäsenkortilla sai lisäksi alennuksia joistain alueella myytävistä tuotteista.

Ohjelmassa oli alueen vekottimien ja laitteiden lisäksi Metallin kulttuuriesitys ja karaokekilpailu. Esittelypisteitä alueella oli mm. Metallin nuorilla, Murikalla, If:llä ym.

Puuhamaa on mainio paikka lasten temmeltää, aktiviteetteja riittää. Lämmin ja aurinkoinen kesäpäivä oli pisteen päälle, sateisena päivänä ulkohuvipuisto ei olisi niin huokuttanutkaan.

Taina Karrikka

kuvat: **Teemu Kärkkäinen**

Ay-koulu huipentui Riikan matkaan

Seiska Seiskalaiset Markku Nieminen, Aila Kotro ja Merike Velt seminaaritaulla.

Metallin Helsingin ja Uudenmaan toiminta-alueella on jo pitkät perinteet ay-koulujen opintosarjoista.

Näin myös tämänkin vuoden keväänä käytiin lävitse neljän opintojakson kokonaisuus, jossa puolentoista sataa työpaikka- ja osasto aktiivia pohti laaja-alaisesti työelämän, ay-liikkeen ja yhteiskuntaan tilaa ja siihen vaikuttamista.

Kursseille osallistui myös kymmenkunta osastomme jäsentä.

Helsingin osalta ensimmäinen ilta pohdittiin Yhteiskunnallista vaikuttamista. Toisessa jaksossa käytiin lävitse Liittokokouspäätöksiä. Kolmannen teemana oli Stressin sietokyky, paineen kesto ja miten paineet nollataan.

Päätöstilaisuus Riikassa

Kolme jaksoa läpikäyneille tarjoutui sitten mahdollisuus päästä päätösjaksoon Riikaan. Matka oli yhteinen Helsinki Uusimaan kurssilaisille. Ryhmästä muodostui niin laaja, yli 120 henkeä, että matka jouduttiin suorittamaan kahdella eri lennolla. Kustannukset jaettiin aluetoimiston, osaston ja osallistujien kesken.

Päätösjakso Työhyvinvointi ja –hyvinvoinnin välineet, oli mielenkiintoinen eikä vähiten toteutumismuotonsa vuoksi. Perustietojen jälkeen kurssin vetäjä, liiton koulutussihteeri **Sari Helminen**, inspiroi keskustelua, mistä hyvinvointi koostuu ja mitkä asiat vaikuttavat hyvinvointiimme niin plusina kuin miinuksina. Tästä keskustelu ryöpsähti valloilleen, niin etten elämäni aikana lukuisissa seminaareissa istuneena muista vastaavaa.

Tässä muutamia osanottajien esiin nostamista esimerkeistä.

Työ: Kiihtynyt työtahti, työilmapiiri, arvostus työssä, johtamiskäytännöt, vuorovaikutustaidot, työn jatkuvuus, tasapuolisuus tiedonsaannissa.

Vapaa-aika: Työstä irtaantuminen, lepo, perhe ja perheen hyvinvointi, ihmissuhteet, harrastukset, liiton toiminta vapaa-ajalla.

Ympäristö: Turvallisuus, yhteisön hyvinvointi, kaverit, vaikutusmahdollisuudet, siisteys.

Yhteiskunnassa tehtävät päätökset: Työurien pituus, palveluiden saatavuus, sosiaalipolitiikka, turvaverkosto, nuorten kohtelu työelämässä, koeaikojen pituus, lomakorvaukset päätöksissä, opiskeluaikojen pidentyminen, EK:n toiminta.

Jurmala ja jugend Riika

Lähes yliaktiivisen seminaarin jälkeen oli järjestetty tutustuminen perinteikkääseen kylpyläkaupunkiin Jurmalaan. Valitettavasti sateesta johtuen Latvian rannikon hienoin uimaranta ja pittoreski puuhvilakaupunki eivät päässeet ansaitsemaan arvoon.

Sama sade häiritsi myös Riikaan palattua opastettua kävelykierrosta vanhankaupungin upeassa jugendkortteleissa.

Jälkiarviona voi todeta kurssikokonaisuuden olleen hyvän ja Riikan osuus erityisen inspiroiva.

Suomalainen historia on pitkälti työn historiaa. Olemme paljolti Saarijärven Paavon ja Koskelan Jussin jälkeläisiä. Työn kautta ikään kuin lunastamme paikkamme yhteiskunnassa. Tämä erilaisista maailmankatsomuksellisista lähtökohdista riippumatta, sanoohan raamattukin, että otsasi hiessä sinun on leipäsi hankittava ja Marx puolestaan todistaa työnarvon olevan kaikkien arvojen perusta. Nyt ovat asenteet jonkin verran muuttumassa ikäpolvien vaihtuessa. 56-65 vuotiaista 60 % pitää edelleen työtä elämän keskeisimpänä asiana. Alle 36 vuotiaista lähes yhtä suuri enemmistö ajattelee päinvastoin.

Työelämän lainalaisuuksiin, murrokseen ja kipuhoitiin on entistä tärkeämpää paneutua. Siis, opiskelu jatkuu.

Arno Stam

Riika on vehreä, hienoa arkkitehtuuria sisällään pitävä kaupunki. Kuvan etualalla vanhaa jugendkaupunginosaa.

Metkan kuulumisia

Syksy tulee ja kalavedet viilenevät. Nyt, syyskuun puolivälissä tätä kirjoittaessani, odotellaan lokakuun alkua ja Metkan (Metallin Helsinki-Uusimaa alueen kalastuskerho) vuosittaista kalastusreissua. Tänä vuonna reissu päätettiin tehdä syksyllä ja suunnaksi valikoitui Dragsfjärd, tarkemmin Lomakylä Meripesä ja sen ympäristön kalavedet.

Metkan reissuthan tehdään ns. pitkinä viikonloppuina, torstaista sunnuntaihin. Tänä vuonna ajankohdaksi valikoitui 3.-6.10.2013 välinen ajankohta. Mukaan mahtuu noin 20 innokasta kalastuksen ystävää. Omasta osastostamme tänne on ilmoittautunut mukaan kaksi henkilöä, allekirjoittanut sekä ”Porvoon poika” Sainion Keijo. Innolla odotamme reissua.

Oma ammattiosastomme perinteiseen tyyliin tukee näitä Metkan kalastusreissuja, omavastuuosuudet ovat sen verran suuria, joten kiitokset siitä ammattiosastomme toimikunnalle joka tukipäätöksen tekee.

Tälläkin reissulla on hintaa 220 euroa/lähtijä ja tähän summaan siis saimme ammattiosastostamme avustuksen jotta ”kipuraja” reissuun lähtöön ei osoittautuisi ylipääsemättömäksi.

No, kaikesta kivasta täytyy tänäpäivänä maksaa, joten mukaan toki lähdetiin. Katsotaan mitä reissu sitten tuo tullessaan. Oman haasteensa reissulle toki asettaa syksy ja mahdolliset keliolosuhteet, toivottavasti alueelta löytyy myös suojaisaa vesialuetta mikäli tuuliolosuhteet osoittautuvat syksyisen myrskyisiksi juuri tuon viikonlopun aikaan.

Muuten Metkan toiminta on tänä vuonna ollut perinteikästä, talvella pidimme pilkkikilpailut kunnan talvisäässä Karkkilan Vuotinaisten järvellä. Ajankohtana oli 2.3.2013. Pakkasta oli kisa-aamuna 18 astetta, joten perinteinen pilkkikisa saatiin aikaan. Tuloslistaa katsoessani puntarilla kävi omasta ammattiosastostamme yksi kilpailija, sijoittuen miesten yleisessä sarjassa

sijalle 20. Kalaa järvestä nostettiin nihkeästi, mutta jyvät erottuivat silti akanoista. Neljän tunnin kisassa vain miesten yleisessä sarjassa voittotuloksella rikottiin kilon raja, naisten sarjassa sekä miesten yli 60-vuotiaiden sarjassa kilon raja jäi rikkomatta. Koko kilpailun suurimmaksi kalaksi jäi 535 grammainen ahven.

Rannaltaonkikilpailut taas pidettiin 31.8.2013 Hangossa, Hangonkylän kalasatamassa.

Tässä kilpailussa mukana ei ollut yhtäkään osastomme jäsentä, valitettavasti. Myöskään tässä kisassa ei tulostaso noussut kovin korkealle, johtuiko sitten todella upeasta säästä, mene ja tiedä. Tässä kisassa silmiinpistävää ja hatun noston arvoista oli koko kilpailun parhaan henkilökohtaisen tuloksen onkinut henkilö. Nimittäin koko kilpailun paras voittotulos tuli naisten sarjassa, jossa ammattiosasto 90:n jäsen Kirsti Heikkilä onki 1,385 kg painoisen saaliin. Tässä kisassa sentään kaikkien muidenkin sarjojen voittotulos ylitti sentään kilon rajan, mutta Kirstin saalispuussin paino oli koko kilpailun paras.

Sitten kokoajan käynnissä on koko kalenterivuoden kestävä Metkan Suurin Kala-kilpailu, tämän kisan osalta voittaja tullaan palkitsemaan Metkan vuosikokouksen päätöksellä tammikuussa 2014. Ilmoittautumisia tähän kilpailuun otetaan vastaan aluetoimistossa Kristiina Lehtosen toimesta. Eli jos saat mielestäsi komean kalan esimerkiksi mökkivesiltäsi, se kannattaa ilmoittaa kilpailuun mukaan, ilmoittautuminen kisaan maksaa ainoastaan väen, heikomman tuntuksellakin saaliilla voi voittaa, sen verran vähän näitä ilmoituksia on perinteisesti Metkalle vuosittain jätetty.

Ensi vuotta on jo alettu Metkan istuvan hallituksen toimesta suunnittelemaan, pilkkikisoja olemme alustavasti jo suunnitelleet. Alueeksi on suunniteltu Tammisaaren ja Hangon välistä vesialuetta, tarkemmin Öbytä. Ajankohta sekä paikka tulee varmistumaan myöhemmin. Metkan vuosikokous pidetään tammikuun loppupuolella, tässä kokouksessa läsnäolo-oikeus tulee olemaan kaikilla Metkan jäsenmaksun maksaneiden ammattiosastojen erikseen ilmoittaneilla edustajilla, omasta osastostammehan edustajina on toimineet allekirjoittanut sekä Valeri Sokolov. Itse toimin toki myös Metkan puheenjohtajana ja vuosikokouksen osallistumisoikeus tulee toki myös tästä syystä. Tässä vuosikokouksessa tulemme valitsemaan uuden puheenjohtajan, sekä hallituksen vuodelle 2014. Samalla luomme linjaa vuoden 2014 toiminnalle, jonka vetovastuun uusi hallitus tulee ottamaan.

Eli tällaista on ollut tänä vuonna Metkan toiminta, perinteiset pilkki- ja onkikilpailut, omalla painollaan pyörivä omaehtoinen Suurin Kala-kilpailu, sekä yksi omakustannushintaan järjestettävä kalastusreissu. Ideoita toki otetaan mielellään aina vastaan, niitä saa kertoa esimerkiksi minulle kernaasti. Vielä kun saataisiin kilpailuihin ja kalastusretkille lisää oman osastomme porukkaa mukaan.

Hyvää syksyä ja talven odotusta kaikille ja kalastuksen ystäville kireitä siimoja.

Veli ”Veltsa” Merimaa
Koneasentaja, Crown Pakkaus Oy
Metkan puheenjohtaja
ao. 77:n toimikunnan varajäsen

Seiskaseiska YLEn studioilla

3.10. Vierailimme Pasilassa YLE:n TV-studioilla, oppaanamme toimi Jyrki Kuosmanen YLE:stä.

Yli 80-vuotiaassa Yle:ssä on vakituista henkilökuntaa 3103 henkeä, joista 84% tekee sisältöä, eli haastattelee, valaisee, kuvaa, äänittää, kirjoittaa, juontaa, etsii taustatietoja, rakentaa lavasteita, meikkaa, ohjaa ja editoi. Tarjoaa valmista sisältöä radiossa, TV:ssä ja verkossa.

Studiorakennuksen sisältä löytyy palveluita lääkäristä kuntosaliin ja postiin. Valtavista maanalaisista tiloista ovat puuverstas, metalliverstas, puvustamo, pesula ja paljon muuta. Kaikki ohjelmiin tarvittava tehdään itse. Lavastajilta vaaditaan todella innovatiivista asennetta, jotta kaikki ”illuusiot” näyttäivät aidoilta. Kaikki ei todellakaan ole sitä miltä näyttää lavasteissa ja se vaatii rautaista ammattitaitoa ja osaamista.

Saimme kierroksella kuulla mielenkiintoisia tarinoita mm. ohjelmien teosta ja taustatyöryhmistä. Nimijono, joka jokaisen ohjelman jälkeen ruudussa vilisee, sisältää todellakin kaikki ohjelmantekoon osallistuneet henkilöt. Oli todella mielenkiintoista nähdä ”livenä” studio, josta tulee ohjelmaa, jota itse katselee TV:stä.

89 prosenttia ohjelmatarjonnan kustannuksista menee kotimaisiin sisältöihin, Yle myös ostaa ohjelmia kaikkialta maailmasta. Eurooppalaisen ohjelmiston osuus kaikista TV-tunneista on 87 prosenttia. Ylellä on 20 suomenkielistä ja 6 ruotsinkielistä aluetoimitusta, joten koko maan kattavaa tietoa tulee niin radiosta, kuin TV:stäkin.

Tällaisen kierroksen voisi tehdä aina silloin tällöin, aina tulee esiin jotain uutta. Oppaat evät ole kierroksille erikseen koulutettuja, jokaisella on oma lähestymistapansa asioihin ja sitä kautta niihin tulle ehkä vielä parempi tuntuma.

Kiitos kaikille mukana olleille!

Taina Karrikka
teksti ja kuvat

Tästä hattumäärästä olisi jo vaikea valita, tuomi Arno Stam katsellessaan kymmenien metrien hatturivistöjä Ylen tarpeistossa.

Metallin osasto 77

Toimiston osoite:

Säästöpankinranta 6 C, 6 kerros,
00530 Helsinki

Puhelin/Fax 09-762 796

Internet: www.seiskaseiska.com

Sähköposti: metalli@seiskaseiska.fi

Toimiston aukioloajat:

Tiistaisin ja torstaisin klo 14.00–17.00
toimisto päivystää tiistaisin ja torstaisin
klo 14.00–17.00

www.seiskaseiska.com

Metalli seiska seiska

Päätoimittaja: Taina Karrikka

Toimitusneuvosto: Arno Stam, Markku
Nieminen, Veli Merimaa, Raija Reiman

Taitto: Hille Koistinen

Kirjapaino Jaarli Oy, Turenki

Helsinki – Uusimaa aluetoimisto

Hakaniemenranta 1 C, 2. krs,
Metallitalo, 00530 Helsinki
Vaihde 020 774 001, fax 020 774 13 10
Toimisto-aika Ma–Pe 8.20–12.00,
13.00–16.00

Aluepäällikkö Jari Kallio

Puh. 020 774 13 00

e-mail: jari.kallio@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Ari Kolehmainen

Puh. 020 774 13 03

e-mail: ari.kolehmainen@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Jyri Vankka

Puh. 020 774 13 02

e-mail: jyri.vankka@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Eero Tuhkanen

Puh. 020 774 13 01

e-mail: eero.tuhkanen@metalliliitto.fi

Toimistonhoitaja Kristiina Lehtonen

Puh. 020 774 13 04

Toimistonhoitaja Satu Tahvanainen

Puh. 020 774 13 05

Etuuskäsittelijä Irina Kauppinen

Puh. 020 690 455

Jäsenpalvelija Elina Huotari

Puh. 020 690 455

VETERAANIJAOSTO TIEDOTTAA

Ammattiosastossa on runsaasti jäseniä
varsinaisen työelämän ja työpaikkatoiminnan
ulkopuolella. He voivat kuitenkin osallistua ja
toimia monissa ammattiosaston muissa
harrastuksissa ja käydä kokouksissa.
Toimintatarve ja -oikeus jatkuu
jäsenyyden ollessa voimassa.

JAOSTO KOKOONTUU:

Kerran kuukaudessa Amm.os. kokous-
huoneessa

Säästöpankinranta 6 C, 6. krs.

Kuukauden 2. maanantai alkaen klo 12.00.

Kesäkaudella emme kokoontu vaan
pidämme ”tuplavapaata”!

Ilmoitteleme AHJOSSA; retkikohteista
ja kokousaiheista.

TERVETULOA MUKAAN!!

Helsingin seuturyhmän

AY-koulu 2013

Metalli
VAHVA LIITTO
- SINÄ JA METALLI

Aika	Aihe	Paikka	Kouluttajat
1. opintojakso 8.10.2013 (ti) klo:17-20	Työtaistelut: Miten ja miksi lakkoillaan? Ajankohtainen TES- tilanne	Metallitalo Kokoushuone 3	Ville-Petteri Risberg Metalliliitto
2. opintojakso 31.10.2013 (to) klo:17-20	Yt-toiminta työpaikalla. (mm. positiivinen yt- toiminta, ongelmat, konserni-yt)	Metallitalo Kokoushuone 3	Terho Ihalainen Metalliliitto
3. opintojakso 14.11.2013 (to) klo:17-20	Työsuojelu: Nanoteknologia ja uuden teknologian vaarat.	Metallitalo Kokoushuone 3	Juha Pesola Metalliliitto
4. opintojakso Opintomatka	Opintomatka kurssilaisille, hinta ja muut tiedot selviävät myöhemmin.		

Huomio: Opintomatalle osallistuminen edellyttää vähintään kahdelle kurssille osallistumista. Etusijalla kolmelle iltajaksolle osallistuneet.

AY-koulut ovat avoimia kaikille jäsenille ja on ilmainen. Voit myös osallistua muiden seuturyhmien ay-kouluihin valitasi mukaan. Tilaisuuksissa kahvit ja pientä purtavaa. Jäsenille korvataan myös matkakulut.

Ilmoittautumiset 1.10 mennessä: Ville Kari puh. 045 6724568 tai ville.m.kari@gmail.com

Tervetuloa oppimaan!

AMMATTIOSASTON SYYSKOKOUS 19.11. klo 17.00 alkaen

Esillä sääntöjen syyskokoukselle määräämät asiat

Paikka: Ammattiosaston toimisto, Säästöpankinranta 6 C 6krs

Tervetuloa!

AMMATTIOSASTO 77 JÄRJESTÄÄ JÄSENILLEEN PIKKUJOULURISTEILYN

LA 23.11. VIKING XPRS-LAIVALLA TALLINNAAN

LÄHTÖ HELSINGISTÄ KLO 11.00 -

TALLINNASSA OLEMME KLO 14.00

SIELLÄ MEILLÄ ON AIKAA TEHDÄ VAIKKA JOULUOSTOKSIA

TAKAISIN LÄHDEMME KLO 18.00 JA

PERILLÄ HELSINGISSÄ OLEMME KLO 20.30

LAIVALLA MEILLE ON JÄRJESTETTY BUFFET ILLALLINEN

HETI TALLINNASTA LÄHTIESSÄMME

SITOVAT ILMOITTAUTUMISET 25.10 MENNESSÄ

AMMATTIOSASTON TOIMISTOON

PUH. 09 762796

TI JA TO KLO 14.00-17.00

MATKAN OMAVASTUU ON JÄSENILLE 20€

